

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Δεκεμβρίου 1988

στην υπόθεση 138/88: Joseph Flourez και λοιποί κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Απαράδεκτο)

(89/C 32/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 138/88, Joseph Flourez, κάτοικος Lescure, Saint Pardoux la Rivière, Michel Leblond, κάτοικος Grand Malbos — Le Rayet, Villereal, Jean-Pierre Bayssette, κάτοικος Le Gua στο Labruguière και Gilbert Lhaumont, κάτοικος Marcillac Quentin, Sarlat, εκπροσωπούμενοι άπαντες από την SCP Dubos-Pelissié-Prunier και τη δικηγόρο Marie-Christine Hervé-Porchy, δικηγόροι του δικηγορικού συλλόγου της Rouen, και από τον Marc Baden, δικηγόρο Λουξεμβούργου, τον οποίο διόρισαν και αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, 24, rue Marie-Adélaïde, κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Jacques Delmoly), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της οδηγίας 88/146/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 1988 για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση στην κτηνοτροφική παραγωγή, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο, T. Koormans, R. Joliet, T. F. O'Higgins και F. Grévisse, προέδρους τμήματος, Sir Gordon Slynn, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Diez de Velasco και M. Zuleeg, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: J.-G. Giraud, εξέδωσε στις 7 Δεκεμβρίου 1988 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει τους προσφεύγοντες εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 153 της 11. 6. 1988.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 373/88)

(89/C 32/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Rita Cicccone και John Forman, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Δεκεμβρίου 1988 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, αρνούμενη να καταβάλει τον επιβαλλόμενο από το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2891/77 (1) τόκο για σειρά εγγραφών δασμών που δεν πραγματοποιήσε εγκαίρως, παρέθε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από νομική άποψη, η Επιτροπή τονίζει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διάταξη του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2891/77 πρέπει να εφαρμόζεται σε «κάθε καθυστέρηση» εγγραφής εκ μέρους των κρατών μελών των ιδίων πόρων της Κοινότητας, οι δε περιστάσεις στις οποίες αναφέρεται η παρούσα προσφυγή εμπίπτουν απολύτως στη διάταξη του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2891/77, όπως την έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο.

(1) Ειδ. έκδ. 01/002, σ. 64.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 1989

(Υπόθεση 5/89)

(89/C 32/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernhard Jansen, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 6 Ιανουαρίου 1989, προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί:

1. Να αναγνωρισθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέθε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ και, ειδικότερα, από το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και το άρθρο 189 παράγραφος 4 διότι δεν συμμορφώθηκε με την απόφαση 88/174/ΕΟΚ της Επιτροπής (1) της 17ης Νοεμβρίου 1987 τη σχετική με ενίσχυση που χορήγησε το ομόσπονδο κράτος της Βάδης Βυρτεμβέργης στην επιχείρηση Bug-Alutechnik, η οποία παράγει ημικατεργασμένα και τελικά προϊόντα αλουμινίου·

(1) ΕΕ αριθ. L 79 της 26. 3. 1988, σ. 29.